No. 114.

VLISSINGSCHE COURANT.



Woensdag 22 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— De gebeurtenissen in Italië nemen zoodanig in omvang en belangrijkheid toe, dat de vraag noodwendig op aller lippen zweeft: zal Oostenrijk dat alles rustig blijven toezien, dan wel interveniëren.

Al neemt men ook aan, dat de berigten, die tot ons komen, eenigzins overdreven zijn, zoo moet men toch erkennen, dat de toestand van Italië dagelijks van bedenkelijker aard wordt; want dagelijks blijkt het, dat de gisting meer en meer om zich grijpt. Zoo Italië aan zich zelve blijft overgelaten, en de bewoners alleen op eigen krachten mogen steunen, spelen zij ongetwijfeld een zeer gevaarlijk spel; mogen zij rekenen op den bijstand van Frankrijk, van Engeland, tot voltooijing van het aangevangen werk der hervorming? — Ziedaar eene vraag, welker oplossing alleen de toekomst geven zal.

De maatregel van den koning van Napels, waarbij de belasting van het gemaal en op het zout afgeschaft werd, heeft weinig vruchten gedragen, zoo als trouwens elke afgedwongene concessie. Thans loopt het volk te wapen, niet meer uit beklag over den hoogen prijs der levensmiddelen, maar onder den roep om eene constitutie, om vrijheid.

De berigten van den opstand op Sicilië bevestigen zich volkomen; Messina is het tooneel geweest van werkelijke gevechten; de troepen hebben echter de overhand behouden in de stad, maar de opstandelingen hebben de stad verlaten en zijn in de bergen getrokken, waar de opstand op nieuw georganiseerd wordt. Reggio, dat door de Calabrische guerillos bemagtigd was, schijnt weder in handen van het gezag te zijn gevallen.

POLEN.

WARSCHAU, den 12. September. Tot dusverre zijn wij nog van de cholera verschoond gebleven, doch moet deze ziekte reeds in Kiew uitgebroken zijn en men berekent, dat zij dagelijks 3 mijlen naar het westen voortdringt (?). De ontsteltenis is hier groot. De vorst van Warschau heeft dezer dagen eene bijeenkomst met onderscheiden artsen gehad, om zich met hen over de meest doelmatige maatregelen te beramen. Er zijn reeds bevelen tot het gereedmaken van hopitalen gegeven. De apothekers zijn gelast de noodige geneesmiddelen in genoegzamen voorraad gereed te houden en de soldaten worden warmer gekleed; het kamp bij de stad zal opgeheven worden. De keizer, die op eene inspectiereis was, zou, bij het vernemen van den gang der cholera, zich naar Kiew begeven hebben. Men verwacht hem hier in het midden der volgende maand. In het koningrijk Polen woedt tegenwoordig de typhus in zoo hevigen graad, dat geheele gezinnen uitsterven. Men werpt de schuld op de slechte voedingsmiddelen.

DUITSCHLAND.

— Men schrijft uit Berlijn aan de *Deutsche Brüsseler Zeitung* (No. 72, van 9. dezer).

Het *Journal des Débats* heeft onlangs eens weder een hekelend artikel over de onvrijzinnige politiek des Konings geleverd. In de Parijsche Tuillerien, zoo als te Eu, St. Cloud en Neuilly, bemint men, gelijk bekend is, den Koning van Pruissen niet, en dezen zijn alle spottende aanmerkingen over zijnen Keulschen dombouw-, landsdagsopenings- en Stolzenfels- tafel-redenen (in een roes uitgesproken, zoo als in der tijd het *Journal des Débats* beweerde) ook weder ter oore gekomen.

De Koning van Pruissen heeft zijnerzijds weinig toegenegenheid voor *Louis Philippe*, maakt gemeene kwinkslagen op den Koning der Franschen, terwijl hij in eigenhandige brieven en door gezantschappen van den heer *van Humboldt* naar Parijs, anderzijds weder de hoedanigheden en wijsheid van *Louis Philippe* vleide.

Over de jongste omkoopings- en moord-processen te Parijs is men hier te Sans-Souci, in 't algemeen zeer geneigd geweest, om terstond uit te roepen: «Bij ons valt iets dergelijks niet voor, ons stelsel levert geen dergelijk voorbeeld op," en de politieke kikkers blazen zich in hunne nuchterheid op, vergetende, dat hun eigen doen en laten niet beter is, dan *Louis Philippe's* omkoopings-beginsel. Als het *Journal des Débats* of de *Times* gunstige artikelen over den Koning en onze ministers leveren, zoo gevoelt men zich zeer verblijd, men verslindt den lof met vreugde en pronkt daarmede. Zoodra echter die bladen berispen, werden zij terstond zoo kwaad als de duivel.

Dat is eene bekende zwakheid onzer politieke accoucheurs, die echter tot dus verre slechts misgeboorten ter wereld ...ilden.

Wat nu den Koning persoonlijk betreft, zoo is hij bijzonder gevoelig voor lof en berisping. Hij houdt zich slechts onverschillig, maar hoe dikwijls wordt een dagbladartikel de oorzaak van het heftig uitbreken des toorns te Sans-Souci.

Daarentegen vindt men hier ten hove veel behagen in een artikel der *Démocratie Pacifique*, die, zoo als bekend vrije toegang tot ons heeft.

De *Démocratie Pacifique* meent namelijk, dat «de Koning van Pruissen hardnekkig is als absoluut vorst, maar dat hij een braaf man is, in den volsten zin des woords! Hij ... het welzijn zijns volks, hij kan in de keus der middelen dwalen, maar zijn volk is edel en grootmoedig! Hij ... noch list, noch huichelarij. Hij is de openhartigste Koning van Europa, en bovendien de eenigste kunstlievende Koning!" (*roi artiste*).

Zulke gesuikerde berisping laat men zich welgevallen; slechts weet iedereen, dat de Koning persoonlijk niet de braafste man in den volsten zin des woords is!

Bij welke politieke en persoonlijke daden deze eerlijkheid bewezen geworden? Bij de inlijving van Cracau, jegens de wevers in Silezie, welke *geholpen* zouden worden, en echter doodgeschoten werden?

De overledene Koning had als privaat-persoon den naam van een eerlijken, braven man; maar eerlijk, grootmoedig was de handelwijze van den tegenwoordigen Koning weder niet jegens *Tscheck*; welken hij liet ter dood brengen, terwijl hij krokodillen-tranen vergoot, noch jegens *Herwegh*, *Freiligrath* en duizend andere vervolgden. Eerlijk was de Koning nooit, maar steeds hartstogtelijk, grillig, wispelturig, oploopend; overdreven vriendelijk gisteren, tirannick grof, zelfs tegen zijne ministers, heden. Zonder de minste waardigheid bij het optreden; zich bij het uitbreken van zijnen toorn beneden zijnen rang gedragende, was de Koning nooit opregt of rond, noch jegens den heer *von Schön*, noch jegens den heer van *von Rochow*, noch jegens de prinses van Pruissen, dat dikwijls werd opgemerkt, noch jegens de Polen, noch jegens zijn eigen broeder, noch jegens de landstanden, noch jegens den Koning van Hannover, noch jegens den Keizer van Rusland.

Is soms de in alle klassen der maatschappij uitgestrekte geheime policie (civiel en militair spioneerend), welke onder den tegenwoordigen Koning het land als met een net overtrekt, om onvoorzigtige slagtoffers te vangen, een bewijs van eerlijkheid?

Nooit bestond onder den vorigen Koning zulk een uitgebreid spionnen-stelsel. Het officiele loochenen (liegen) helpt niets; bij alle vervolgingen, processen van hoogverraad en majesteits-schennis in Silezie, (tegen den graaf *Reichenbach*,) in Pruissen te Berlijn (tegen *Meyen*,) te Koblenz (tegen *Dronke*) speelt de Pruissische geheime policie eene hoofdrol.

Is het koninklijk gedrag echter eerlijk, als hij handtastelijk zijne dienaren dikwijls mishandelt en de oorzaak wordt, dat zich de opperhoutvester *Grunenwald* doodschoot en *Tschech* door een koninklijke voetschop weggejaagd werd.

In oogenblikken van toorn kent zich de Koning zelf niet meer; ja zelfs in den ministerraad bruischt hij zoo erg op, dat hij op een' razenden gelijkt. Werkelijk is het overigens onmogelijk, zelfs ministers, kamerheeren, hofmaarschalken (de heer *von Meyerink*) meer te mishandelen, dan het de Koning in de opwelling, gelijk een aanval van dolheid, dikwijls doet.

Over deze scènen circuleerden reeds, ten tijde dat hij nog kroonprins was, daadzaken in menigte, zelfs ten dage zijner echtverbindtenis. Wat heeft de Koningin geen moeite gehad, om de uitbarstingen te bedaren, — te vernietigen waren zij nooit, en sedert de Koning voelt hoe hem de openbare meening, even als eenen tooneelspeler, geheel strijdig met den duitschen aard, veracht en doorziet, de rollen der openbare rede, de komedie geheel en al erkend, juist sedert dezen tijd is de kwade luim des Konings toegenomen en de ministers enz. hadden dikwijls moeite den Koning te verhinderen, zich openlijk op eene ijsselijke wijze te compromitteren. Met onze eigene oogen hebben wij aan het spoorweg-station naar Potsdam den Koning een geheel schuldelooze man, met Hoogstdeszelfs eigene hand, den hoed van het hoofd zien slaan, en de woorden hooren uiten: «Kunt ge dan uwen Koning niet groeten?" En waarom, omdat de jonge man en andere toeschouwers vergeten hadden, den hoed voor zulk eene Majesteit af te nemen.

Wat nu de dikwijls herhaalde en door eenige onhandige verdedigers geloochende beschuldiging van dronkenschap betreft, zoo hebben wij eveneens, toen de Koning de laatste keer de Keizerin van Rusland tot Halle vergezelde, hem in tegenwoordigheid van eenige honderden menschen formeel bezopen, uit het hôtel te voorschijn treden en waggelend zijne zuster naar het rijtuig zien geleiden.

Wanneer de Koning de verachtende aanmerkingen over eenen zoodanigen zinneloozen toestand in 't publiek, had kunnen hooren, zou hij begrepen hebben, waarvoor de huichelarijen en liefde-betuigingen der landdags-afgevaardigden, hovelingen, ambtenaren en burgemeesters, op reis, te houden zijn.

De Keizerin van Rusland zelve scheen over den toestand van haren koninklijken broeder beschaamd en verlegen. Nadat de Keizerin vertrokken was, ging de Koning waggelend, hoogrood gloeijende, de oogen blinkende en overstroomd op eene volksgroep aan, en sprak eenen *gamin de Halle* woordelijk op zijn Berlijnsch aan als volgt: «Bist du och aus Halle?" (zijt gij ook uit Halle?) De knaap antwoordde: «Ja, ick bin en Hallenser." (ik ben een Halleschen).

De Koning: «Halle is och eine schöne Jegend mit viel Salz, aber et is nich attisch! (Halle is ook een schoon oord met veel zout, maar het is geen *attisch*!) (historisch.)

Over deze geestige zet begon nu de verhevene monarch het eerst hinnenkende te lagchen, dat zijne vooruitstekende buik sterk geschud werd.

Het was een verheven schouwspel van duitsche vorstengrootheid! en om dit roerende familie-tafereel (*touchant tableau de famille*) volkomen te maken, nam de goede, edele prins *Karel*, broeder des konings, den portier van het hôtel, die eenen grooten staf met zilveren knop droeg, denzelven uit de hand, en dezen den jongen Groothertog van Mecklenburg overreikende, zeide hij tot dezen, hoogst vleijend: «Daar is de knuppel bij het regt!"

Als het duitsche volk zijne hooge en allerhoogste heerschappen slechts dikwijls van nabij konden zien, zoo zou dit de beste democratische propaganda vormen.

De uitzonderingen van het tegendeel zijn zeldzaam.

SPANJE.

— Uit Spanje blijven de berigten steeds gewagen van verwarring en oneenigheid, welke tusschen de bewindslieden heerschen. Men gevoelt er dringende behoefte aan een werkelijk hoofd, wiens gezag en invloed in staat zijn de grillen zijner ambtgenooten te beheerschen, en een vasten gang aan het bestuur te geven.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13. September. Het vermoorden van de vrouwen door hunne mannen, wordt eene aanstekende ziekte. Een verkooper van kreeften te Lyon heeft zijne vrouw met een scheermes den hals afgesneden. Dadelijk daarop in hechtenis genomen zijnde, heeft hij zijne misdaad bekend, er bijvoegende, dat de groote heeren zulks ook wel doen.

— De koning heeft gratie geschonken aan de 500 veroordeelden ter zake van deelneming aan ongeregeldheden, ten gevolge der duurte van levensmiddelen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 18. September. Op dit oogenblik woeden er alhier en in de voorsteden twee soorten van min boosaardige ziekten, welke evenwel epidemiek schijnen; de eene is eene cholerine of hevige buikloop, veroorzaakt door het bovenmatig gebruik van vruchten; de andere is een soort van griep, vergezeld van hevige hoofd- en keelpijnen, afmatting der ledematen, koortsen enz. Deze laatste ziekte wordt door de geneesheeren aan de verandering van jaargetij toegeschreven, welke wij thans ondervinden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 18. September. Het Prov. Hof in Zuid-Holland, tweede Kamer, heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van het Openbaar Ministerie tegen een vonnis der regtbank te dezer stede, van 28. Junij jl. waarbij de heer *A. van Bevervoorde*, schrijver van het weekblad *Asmodée*, dat in de residentie wordt uitgegeven, is *vrygesproken* van de beschuldiging tegen hem ingebragt, dat hij in een artikel, geplaatst in No. 81 van hetzelve, den persoon des Konings boosaardig en openbaar zou hebben gesmaadt, door daarin ter neder te stellen «dat hij «bekl. aan den Koning geene achting toedraagt, als moe«tende hij, die zich wil doen achten, zich achtenswaardig «maken." Het hof heeft zich vereenigd met de gronden en overwegingen, die de regtbank *tot de niet strafbaarverklaring* van den beklaagde aan het hem ten laste gelegde feit hebben geleid, doch het vonnis der regtbank vernietigd, alleen wat den vorm aangaat, namelijk voor zoo verre de bekl. daarbij is *vrygesproken*, op nieuw regtdoende heeft het Hof, doende wat de eerste regter had behooren te doen, verklaard, dat het den hr. *van Bevervoorde* ten laste gelegde noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding, oplevert, en hem dienvolgens *ontslagen van alle regtsvervolging ter dezer zaken*; voorts den staat veroordeeld in de kosten in eersten aanleg en in hooger beroep gevallen.

— De Algemeene Verslagen, aan de Staten der onderscheidene provincien door de Gedeputeerde Staten uitgebragt, wijzen eene daadzaak aan, waarop het nuttig kan zijn de aandacht te vestigen.

Volgens de opgaven dier verslagen, bedroeg in 1846 over 't geheele rijk 't aantal geboorten 100198, dat is 8463 *minder* dan in 't jaar 1845; aantal gestorvenen 90875, dat is 16579 *meer* dan in 't jaar 1845; 't aantal huwelijken 20633, dat is 2220 *minder* dan 't jaar 1845. Deze vermeerdering der sterfte en deze vermindering van 't aantal geboorten en huwelijken, had niet in eenige deelen des lands maar min of meer gelijkmatig over 't geheele rijk plaats.

— In een der Frankforter bladen komt een brief uit Berlijn voor, waarin op eene stellige wijze wordt gemeld, dat een der presidenten van het hooge geregtshof van die stad belast is met de procedure tot echtscheiding tusschen Prins *Albert* van Pruissen en Prinses *Marianne* der Nederlanden, welke reeds sedert vele jaren gescheiden leven.

LEEUWARDEN, den 18. September. De muizen blijven nog even talrijk als vroeger en veroorzaken eene groote schade aan de gewassen; men zegt dat zij werkzamer zijn dan ooit te voren, nieuwe holen en gangen aanleggen en voorraad voor den winter te zamen brengen, welke bestaat in vruchten die nog op het land zijn, in wortelen van paardenbloemen, enz. Zij beginnen ook de jonge planten van de winter-rogge en andere winter-vruchten af te vreten. Het is dus te hopen dat ze spoedig worden verdelgd.

— Zr. Ms. schoener *de Adder*, onder bevel van den luit.-ter-zee 1e klasse *J. H. Volmer Knollaert*, is in den morgen van den 16. uit de Noordzee te Hellevoetsluis binnen gekomen.

— De Luxemburgsche geestelijkheid heeft, als blijk van verlichting, een vrijmetselaar willen begraven hebben bij de doodgeboren kinderen; de burgemeester der plaats heeft doorgetast en den man bij zijne dochter ter aarde ... ld.

MENGELINGEN.

Staatkundige Partijen.

Bij het meer en meer naderen der gewigtige gebeurtenissen welke in Nederland worden voorbereid, worden ook de voorboden der toekomst duidelijker zigtbaar. De ontrekkingen der partijen, waarvan de kiem eerst sluimerde, vervolgens zich ontwikkelde, en thans begint te rijpen, worden meer en meer scherp afgeteekend, naar mate zij toenemen in kracht.

Die partijen kan men in *drie* hoofdafdeelingen splitsen.

Vooreerst, de liberalen. Deze willen bedaarden vooruitgang; grondwetsherziening, vereenvoudiging in het beheer der openbare aangelegenheden, vermindering en minderen druk van belastingen, enz. Zij hebben de meerderheid in quantiteit en qualiteit, hoezeer niet in magt en rijkdom.

Ten tweede, de behoudende party. Deze wil van geenerlei verandering, en dus ook van geenerlei verbetering, hooren. Zij wil slechts alles houden in den staat waarin het is. Haar voornaamste bezigheid is de pogingen der liberalen tegenwerken. Daartoe behoort, met de regering aan het hoofd, alles wat van de ministers afhankelijk is, wat groote tractementen geniet, een groot gedeelte van den adel en der aristocratie. Hun getal neemt dagelijks af, even als hunne gehechtheid aan hunne partij verflaauwt.

Ten derde, de ultramontaansche party en de Jezuiten. Deze partij heeft hare eigene inzigten, zij haat zoowel liberalen als behouders, als zij tegen haar zijn, zoo als zij ze bemint, als zij voor haar zijn. Zij beoogt slechts uitbreiding van het Catholicisme, als een middel om allen en alles te beheerschen. Dit is haar eenig doel. Tot bereiking van dit doel, neemt ze alle middelen te baat. Op zich zelve, heeft zij hier te lande verreweg in allen opzigte de minderheid; maar, door zich vast te hechten aan eene der beide andere partijen, erlangt zij eene schrikwekkende magt.

Al deze partijen hebben hare ontwikkeling te danken aan het stelsel der regering. Dat stelsel heeft tegenstand, oppositie verwekt. Die oppositie heeft weerklank gevonden bij het verlichtste deel der natie, en heeft de partij der liberalen, als zoodanig, te voorschijn geroepen. Daarbij heeft zich, in het eerst, gevoegd de derde partij, en zich in hare oppositie allerhevigst gedragen; — tot dat — de regering bang voor haar werd, meer nog dan voor de eigenlijke liberalen, en behoefte aan steun gevoelende tegenover de laatste, wel overtuigd deze nimmer te kunnen winnen, — zich in hare armen heeft geworpen. Deze partij maakt nu ijverig van hare voordeelen gebruik, terwijl zij reeds onmisbaar geworden is voor de regering, zoo als onlangs bij de beraadslagingen over de begrooting gebleken is.

Dwazer, zeker, en onbedachtzamer, kon de regering niet handelen. Had zij liever, door tijdige en verstandige concessien, de liberalen aan zich getrokken, zij had zich zelve versterkt en haar doodvijandin afbreuk gedaan. Nu staat het te voorzien, dat het, voor haar te loor gegane, voorbeeld van België en andere landen, zich eerlang zal herhalen.

Het verbond met de Ultramontanen verzwakt de regering in dubbele mate; eensdeels, door de concessien aan die partij gedaan en te doen; anderdeels door de oppositie meer in het harnas te jagen en daardoor te versterken.

Het einde is te voorzien. De regering zal moeten bukken voor de oppositie, en de ultramontanen zullen, als altijd, in troebel water trachten te visschen. Zoodra zij zich zelve genoeg versterkt, en de regering genoeg verzwakt zullen hebben, verlaten zij het behoud, om aan de liberalen weder de hand te bieden tot het toebrengen van den laatsten slag, doch maken dan daarbij, natuurlijk, hunne conditiën voor zich zelve; behouden, namelijk van 't geen, en, kan het zijn, iets meer, dan zij zullen blijken reeds te hebben verkregen.

Mogen dan de liberalen toezien, in hunnen ijver, dat zij niet, even als in België, terwijl zij het behoud overwinnen, overwonnen worden door de ultramontanen. Dat zou zijn *van den wal in de sloot.*

(*T. W.*)

Bevordering tot zedelijkheid.

De stedelijke regering van Amsterdam heeft een besluit genomen, waarbij alle spellen, kramen, tapperijen of waar gelag gezet wordt, gedurende de kermis, op verbeurte van zware boete, ten 2 ure des nachts zullen moeten gesloten zijn.

De huizen, waar *publieke vrouwen* gehouden worden en de zoogenaamde *nachthuizen* behouden echter hunne permissie tot 4 ure des nachts. Is het nu niet alsof men de menschen naar die plaatsen wenscht heen te leiden?

Lions.

Lions, lezers! is de nieuwerwetsche benaming van hetgeen wij gewoon waren BRAMMEN of PIETEN te hooren noemen. De benaming is wel Fransch, maar zijn oorsprong ontleent de zinspeling toch niet uit dat groote land der mode, het smaakbeheerschend Frankrijk. Zij is van Engelsche herkomst. Van daar naar Frankrijk overgewaaid, nam al spoedig het naauwverwante België die geestigheid over. Er zijn er die beweren dat nu ook Nederland zijne *lions* en *lionnes* heeft.

Wij zullen het niet tegenspreken, maar onze lezers laten oordeelen. Een vernuftig artikel, in een Belgisch dagblad voorkomende, willen wij overnemen om hen in de gelegenheid te stellen de vraag te beantwoorden, of het verwijt daarin aan Brussel gerigt, ook elders van toepassing zoude zijn?

« Brussel heeft *lions*? Nu voorzeker zal de Europesche pers ons van namaak beschuldigen, en van welke namaak? Want vooreerst, wat is een *lion*? Oorspronkelijk gaven de salons van Almack die benaming aan elk, die bij uitsluiting aller oog op zich vestigde, over de bewondering der menigte eene monopolie uitoefende, en het onderwerp was der gesprekken van den dag. Zoo was BYRON een vermaard *lion*, NAPOLEON, CANNING, de stoutmoedige CAMBRIS, SHELLEY, LEWIS, B[illegible], de prins VAN GALLES, altemaal *lions*!

« Van Engeland drong het woord Frankrijk binnen, waar deszelfs toepassing gewigtige wijzigingen onderging. Men noemde *lion*, ieder die er een *tyger*, een *rot*, of een *panther* op nahield; elk die gele handschoenen, verniste laarzen droeg, die zuivere havanna's rookte, en die paarden op stal had.

« (*Nota.*) Aangezien de meerderheid onzer lezers niet geacht kan worden in het plat fatsoenlijke ingewijd te zijn, zullen wij eenige der boven aangehaalde woorden, wier beteekenis eenigzins vreemd is, trachten te verklaren.

« Een *tyger* is een *groom*; een *groom* is een jockey; een jockey wil zeggen een drie voet acht duims knechtje.

« Een *rot* is eene danseres of choriste, wier bezoldiging op het budget van den *lion* voorkomt onder het hooi voor de paarden en het kanebrood voor de jagthonden.

« De *panther* is eene tooneelspeelster van een klein tooneel, de eerste koorzangeres der opera, die het erfdeel zijner schuldeischers verslindt.

« De *rot* is de ichneumon van den *panther*; dat is te zeggen, zijn aartsvijand.

« Door middel van de *rot* laat de *lion* de *panther* brullen, en vice versa.

« Deze definities, die toekomend jaar in de woordenboeken zullen worden opgenomen, waren noodig om onze lezers zoo wat met de eigen taal der *lions* bekend te maken.

« Na alzoo eenigen tijd gediend te hebben om onverschrokken doorbrengers van erfenissen aan te duiden, is de waarde van het woordeke *lion* eensklaps twintig graden gedaald.

« Hier werd een *lion*, die eenen stok droeg met een vergulden koperen knop, of die een glad gespannen broek, een abracadabraïsch vest, een gehuurd knechtje en verniste laarzen had. Voorts werden *lions*, ieder die maar een pantalon, een vreemd vest of handschoenen van een gulden aan had.

« Te vergeefs verzetteden zich de ware *lions*, (de volhardige, die 50 francs daags verteren) tegen het misbruik van hunnen titel; te vergeefs deden zij opmerken dat de valsche *lions* voor twee francs aten, en het brood in hun zak staken om des anderen daags er mee te ontbijten. Niets mogt baten. De nagemaakte *lions* behielden hunnen naam en voorregten, waartoe behoorden het onbeschaamd lorgneren der dames, het wandelen met de duimen achter de armsgaten van het vest, bluf te slaan, en taalfouten te maken.

« Thans heeft het woord *lion* te Parijs niets meer te beteekenen. Een kappersleerling, een kleermakersgezel een kruidenier zijn *lions*, behoudens een paar gele handschoentjes en eene zekere dosis onbeschaamdheid.

« Na derhalve in Engeland vergeten, in Frankrijk versleten te zijn, na geslagen te zijn met de diepste minachting, is het naamwoord *lion* hier ingevoerd door middel van alle dametjes.

« Een reiziger die Java, Martinique, Calcutta bezoekt, staat verbaasd de elegantste vrouwen gekleed te zien naar de mode van tien jaren geleden. Zij dragen nu pofmouwen, bibis, enz.

« Onze Brusselsche *lions* zijn op die hoogte.....

« En als of het niet genoeg ware aan Frankrijk zijne romans, zijne tooneelstukken, heel zijn letterkunde eindelijk, te ontleenen, alsof de vloek van naäperij ons niet drukte, hebben eenige jongelui zich in het hoofd gezet om Frankrijks dwaasheden en maatschappelijke gebreken over te nemen, en zulks met de bevalligheid van den ezel, die de liefkozingen van een schoothondje wil nabootsen.

« Geen dag gaat er voorbij of wij zien langs onze straten, voor de koffijhuizen, zoodanige overdrevene naäpers pronken, den rotting in den zak, cigaar in den mond, van vrouwen, honden en paarden verward sprekende, zoo dat men niet weet waar zij het eigenlijk over hebben. Deze rampzaligen dragen sporen, en huren des zondags een paard van 6 frank, hetwelk zij met hooge borst onder de vensters van een of ander rijk vrouwtje laten caracoleren.

« Sommigen eindigen met te verleiden of te trouwen eene brouwers-dochter; de meesten verleiden of trouwen nooit.

« De Brusselsche *lion* [illegible] van deftigen huize; hij noemt zijn vader [illegible] pantalons, beklaagt zich dagelijks dat hij 's morgens om 3 ure eerst te bed is gegaan, zoo vele fijne partijen moet hij bijwonen; hij noemt al de koffijhuis-jongens bij hunnen naam koopt een contremark voor het tweede stuk, en gaat een oogenblik in de [illegible] geeuwen tot groot ergernis zijner vrienden in het parket, die verstomd staan een jongen « die op een bureau werkt" eene zoo Sardanapalische weelde te zien vertoonen.

« Na 1 of 2 jaren zulk een leven van gele handschoenen en beefstuks, ad. 60 cents, zoeken onze *Lions*, die niets gevangen hebben, een plaatsje bij de spoorwegen, en worden goede vaders, goede echtgenooten, ja zelfs sergeanten bij de schutterij."

Na 't lezen der aangenomene begrooting.

De menigte riep luide « Ja!"....
Wie volgt mij naar Amerika?

AARDENBURG. DOORN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21. September. Sedert den 18. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Auguste Agnes, H. Maass, Bordeaux, wijn en stukgoed; Osegovich, A. R. Martinoleh, Kerteh, lijnzaad; Elisabeth Sarah, G Allan, Archangel, Tartar, J. Bunck, Londen, beide rogge; Undine, H. Brekwold, Sierra-leona, specerijen; Wilhelmine, C. Back, New-York, katoen en rijst; San Belina, J. Bautiste, Maria, W. Bergman, beide Havannah, koffij; Ulrica, J. Wallgren, Maltha, graan; Dankbaarheid, M. Pott, Odessa, lijnzaad; Nephtunis, J. Wissing, Monte-Video, huiden.

Voor Vlissingen bestemd:

Delphine, W. van der Seijde, Yarmouth, ballast.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN [illegible].